

Gamle og nye Lieder.

Samlingsfældebringer
— af —
J. J. Krastewski.

(Fort. fra forr. No.)
Michas er kun lidet fortrolig med de materielle Forretninger, sagde Anna;

„Hvor store Moder skaaede ham og lod ham have mere Tid til sin Yndlingsbeskæftigelse, til Kunsten. Jeg er mere indre i det.“

„Naa, hvor stor er Gjalden?“ spurgte Dnken, idet han traaf ringegængende paa Staldene over denne Udtalelse.

„Statsbanken har endnu det sidste Afdrag tilgode,“ svarede Anna.
„Og ellers?“

„Endvidere hoier der endnu en privat Gjaldb af hundredufsind polske Gylden paa Godserne ... og nogle mindre Beløb, som jeg ikke nøje kan opgive.“

„Den ved jeg ikke saa nøje.“
„At domme efter Størrelsen paa Statsbankens Laan vilde der ikke blive meget tilovers til Oder,“ svarede Spekulanten langsomt og langtrulst.

„Vi behøve kun lidet og ere vante til Nøjsomhed.“
„I tale som Børn! Kan man nogen- sinde have for meget? Naa, det er dog ikke aldeles fortvilet. Men her trænges til en radikal Reform og til en dygtig Sagmand.“

„Michas er aldeles ubevandret i disse Sager og har overhovedet ingen Interesse for Landboesnet,“ ytrede Anna angstelig.

„Hvad har han da Interesse for?“ spurgte Demborfki med et ironisk Smil.
„Han vil være Kunstner, Maler.“

„Dnken lafste et medlidende Blik paa Søsteren, den fante Hovedet, som om han kjendte sin Broder.
„Maler! Kunstner! Arstii!“ gjentog han langsomt. „Man kan vel nok finde Behag i Kunsten som i enhver anden Underholdning, endstjundt jeg ikke for-aar at fornøjelige Venner giver sig af med slige Karreter. Men være Kunstner! Hvad skal det føre til? Dit Kald er Ploven, Landboesnet, Industrien, Landets Fremtid ... Saa Du kan som en rig Mand kjøbe de Billede, Du vil have.“

„Er en Kunstner da ikke et ligesaa nyttigt Medlem af Samfundet?“ spurgte Michas, hvem Sindsbevægelsen havde gjort dristig.

„Jeg betragter kun Kunsten som en Leg, Folketsagene give sig af med i deres Barndom og i deres Forfallsperiode. Vi have højere Forpligtelser. For øvrigt kan jeg finde mig i Kunstnere som Canova, Thorwaldsen, My Scheffer, og ogsaa Watart og Matejko, som man bestalle Titusinder for en Sten eller et Stykke Værelse, det kalder jeg at kapitalisere Tiden og Kunsten, men en Kunstner-Dilettant, hvad vil det sige?“

„Kjære Dnkel! Det er ikke Kunstens ydre Stilling, som kommer i Betragtning, men den Impuls, den Begejstring, som bevirker ham, og som virker forværende paa hans Omgivelser.“

„Talemaader og ikke andet end Talemaader, Michas! Undskyld, at jeg siger det ligefrem, det er ganske simpelt Ulyst til Arbejde i en anden Form.“

„Nei, kjære Dnkel,“ svarede Michas rodmende, „jeg vil ikke drømme Livet bort i Dovensfab; den Høvelse, som har gjort mig til Kunstner, vil give mig Kraft til ethvert Arbejde, selv til det mest opofrende, naar det kun har et værdigt Maal.“

„Hvilket Maal er værdigere end ens eget Vel og — Næstens?“
„Jo, det moralske Vel!“

„Naturligtvis, men først og fremmest det fysiske; thi Mennesket er mere Legeme end Sjæl. Hvor der hersker Nød og Gældighed, har Moralen, Giten ingen Virkning; det legemlige Velbefindende maa altsaa gaa forud, paa det beror vor Civilisation.“

„Hvælgeren har ikke begyndt sit Værk med det materielle Vel, han har hævet Mændene til Sjersvillighed,“ svarede Michas.

„Talemaader! Poesi! det daværende Samfund er ikke vort. Her drejer det sig ikke om det daglige Brød,“ svarede Demborfki, tirket ved Nevøens ejendommelige Tale.
„Det mangler hverken vi eller vore Bønder,“ mente Michas.
„Men hværfor skulle vi ikke stræbe efter at forbedre vores Stilling, at gjøre dem Ubeskjendte med finere Nydelser?“

„Kurus vil ikke gjøre dem lykkeligere eller bedre. Og hvor er saa Grændsen?“

Der gives ingen Stillsand, evigt Fremstribt, evigt Arbejde.

„Og naar kommer Tiden til Høsten, til Kunsten, til Bønnen?“ spurgte Anna.

„I tilhøre en anden Verden, med Jer kan man ikke disputere,“ svarede Dnken argerlig. „Hvad tænke I altsaa paa at gjøre?“

„At oplyde de Bligter, som paahvile mig,“ svarede Michas. „Jeg vil søge at have Bedriften og at betale Gjalden, dog uden at handle med vore Fædres Stikke, uden at støde an mod, hvad der ogsaa var helligt for vor dyrebare Moder. Enhver Reform maa vore frem af Folkets Trang; den blotte Efterbævelse af Ublendet udviser kun det slaviske Stempel uden at gjøre os til Tyskere eller Englelsmænd.“

„At en Kunstner at være har Du ikke trukket Dig tilbage af,“ svarede Dnken, idet han efter Sødoane slog Armene over Kors paa Brystet la la Napoleleon og smilede haanligt. „Lad det være nok for i Dag, vi komme senere tilbage til dine Utopier.“

En usofudset Begivenhed kom de forældreløse til Hjælp og befriede dem for Dnkens fortsatte Paatrængenhed og for de sørgelige Alternativer, enten at betale forpagte Godserne til Tynlo eller ogsaa selv vende op og ned paa det hele.

Pan Demborfki fik pludselig den nedslaaende Meddelelse, at den Proces, som var trukket ud i saa mange, mange Aar, havde taget en truende Vending.

Det var ikke alene Tabet af Godserne, der stod paa Spil; derfom Forbringningen paa mange Aars Indtægter ligeledes gik ind til Døden, vilde denne tabte Proces have Familien Demborfki fuldstændig Ruin til Følge.

Trods al sin Hæmning og med al sin Evne til at beherske sig selv blev Pan Demborfki saa angrebet af den Efterretning, at han brugte flere Dage til at komme lidt til sig selv igen.

En panisk Stræk bredte sig over hele Huset, hvor ellers som en Valkerne alt gif sin rolige Gang; alle i en seberagtig Ophidselse, som om den skrækkelige Ulykke var kommen over dem, som om Døden havde holdt sit Indtog.

Den angstende Underretning havde bragt Troedragt imellem Familjens Medlemmer i Stedet for, at Sorgen burde faa dem til at slutte sig nærmere sammen.

De rejste nu Beskyldninger mod den Mand, der hidtil havde gaaet for at være den aller mest praktiske.

Tynlo udvalte aabenlyst sine Beskyldelser; for Demborfki fandt bekræftet, hvad hun altid i Stilhed havde tænkt, at han var indstranet og korrupt.

Selv Emilie, bemærkede, at det var ubegribeligt, hvor faderen kunde være saa uforsigtig.

Denne sandede Hovedet som en skyldig, tabte al Selvtillid og kunde ikke tilgive sig selv, at han ikke havde anet Faren og ikke forebygget den.

Tynlo rejste strax med Extrapost til Hovedstaden for at indhente nærmere Oplysninger og træffe Foranstaltninger til at afværge det truende Tab.

Faderen gennemgik gamle Papirer og gjorde Udbrag.

Moderen spillede den resignerede og gav den opofrende Helinde med en Naadens Talent, fordi hun bidte sig ind, at det kun var blind Alarm.

Fruen Emilie's Dine affejlede foruden den sadvanlige Kjedommelighed tilslige et Pust af Vemod.

Hverken Anna eller Michas tænkte nu paa at forlade deres Slægtninge, nu da Ulykken stod for Døren. De glemte deres egne Betyrninger for at deltage i deres andres Sorger og for ganske at opofre sig for dem.

Dog ingen rettede et Ord til dem, deres Trostegnende kom fra en Kilde, som Beboerne af dette Hus ikke vare vante til at se af.

De rustede sig desuden ogsaa alle til Rejsen til Warschau for at sætte alle Hjul i Bevægelse.

Fra Sønderjylland.

Gjenbomsandel. „Dannu.“ Cand. pharm. Bachmann af Aabenraa, for Tiden i Høst, har kjøbt Apotheket i Kjersteminde for 130,000 Kroner.

Domte Børneplygtige. I Fredags idomtes ved Landsretten i Helsingborg 154 militærplygtige unge Mænd, for største Delen fra Haderslev Kreds, til en Bøde af hver 100 Mark eller 16 Dages Fængsel, fordi de havde forladt det tykke Omraade uden Tilladelse.

Idebrand. „Mdm.“ I Tirsdags henimod Aften nedbrændte fuldstændig Mølbyvejrmølle ved Spandet. Hvoreledes Iden er opstaaet vides endnu ikke, men Branden kunde tydelig ses i Tostlund. Ligeledes skal efter Sigende en stor Spinderis og Korte-Fabrik i Skærbøl være nedbrændt.

Sparket ihjel af en Hest. „Mdm.“ I Lørdags stede det sørgelige Ulykkestilfælde i Stofferhøved, at en tjenende Karl, Søn af Jørgen Kistow i Haderslev, blev af en Hest sparket saa uheldigt i Underlivet, at han døde.

Procesen om Godserne Nør og Grønbold, som var indantet til Rigsretten i Leipzig og af denne vist tilbage til Overlandsretten i Kiel, er ifølge „Hensb. No.“ nu bleven paadømt der. Overlandsretten har staaetst Landsrettens Kjendelse, at Kong Frederik den syvende har haft Ret til at ophæve Idebomsmandsret. Prins Kristians Klage er altsaa bleven afvist, og Grøvinde af Nør forbliver i Besiddelse af Godserne.

Guldbryllup. I Søndags højtideligt holdt Væver Chr. J. Madsen og Justru, født Nielsen, i Møgelstønder deres Guldbryllup. Begge de gamle fylde i Slutningen af dette Aar deres 72. Aar; de have haft 10 Børn, 5 Sønner og 5 Døtre; der er født fire Sønner og 2 Døtre; af de levende Børn var to Døtre til Stede den ene er gift i Høsten, den anden i Amerika. Det hæderlige og afholdte Jubelpaar har erarvet sig og deres store Familie ved Bæveriet, i hvilket Arbejde Manden er meget dygtig og endnu daglig sidder paa Bæverstolen.

Muldelig død. En gammel Aftægtsmand ved Naavn Ole Jørgensen, som havde Ophold i Kroen Hjarneshøj, beliggende ved den gamle Adelvej imellem Killevej og Bjernstrup, er pludselig afgaaet ved Døden. Han var gaaet ud i et naturligt Værende, men blev da saa daarligt, at han maatte raabe om Hjælp, som ogsaa kom til Stede; man fik ham bragt ind, men han døde dog kort efter. Man har i Sommer i smukt Vejr kunnet se den gamle Mand sidde paa Toppen af en af de gamle Kjøppehøje, som ligger lige ved Kroen og som har givet denne Naavn, for at iagttage det travle og virksomme Liv som Mergelbanen medfører. Den afdøde har tidligere vist sig som en tro Tjener, i det han har tjent 20 Aar paa et og samme Sted.

Ildslags. I Tirsdags Morges rigelig klokken 3 høedes pludselig i Haderslev Brandsignalet uhyggelige Zoner. Snart rygtedes det ogsaa, at det brændte i Vesterens store Jernstøberi, som allerede var et Ildhø, da Sprøtterne kom til Stede, og oplyste en stor Del af Byen med sit Flammeværk. Natvægtøren bemærkede først Ilden, da Flammerne begyndte at slaa ud af Taget — et Tegnpaa hans Alvaagaenhed. Brandforsøjet kom derfor meget for silde og udredte i det hele saa godt som ingen Ting. Det er en Brand, som Haderslev By vil nærpe har set Magen til i meget lang Tid. Hele Fabriken nedbrændte med Undtagelse af Forhuset ud til Gaben, hvor Kontoret og Beboelseslejligheden for Vægtøren findes. Selve Gjeren, Hr. Petersen skal med Røne netop i disse Dage være bortrejst. Om Ildens Opkomst vides endnu intet bestemt; den antages imidlertid opstaaet ved en Førglemelse eller Uforsigtighed fra Arbejdernes Side.

Fæstestove. Fra Aabenraa Omegn meddeles i „Kieler Zeitung“, at der i Aabenraa Kreds ikke findes saa saa Fæstestove, især i Sognene Løjt og Østerhogum. Den præjissite Forskjæftelse har nu forlangt, at der skal afsløses under følgende Betingelser: Hvert Træ bliver maalt og tærket efter Kubikindholdet, og hver Kubikmeter skal betales med 5 Mark, og derefter Stovens Værdi bestemmes. Men da Fæstterne ere Ejere af Jordbunden, skal de ikke betale den fulde Sum, men 52 Procent af den. Det staar Fæstteren frit for, om han vil betale Summen kontant eller benytte Rentebanken. I saa Fald skal Summen afbetales og forrentes med 3 Procent i 40 Aar. Der er i dette Tilfælde Tale om ikke saa rent ubetydelige Summer; Gæderjerne Brück i Løjt og M. Poulsen i Hovslund komme saaledes til at betale fra 4 — 5000 Mark i Afsporing.

Jordfæstelse. „Mdm.“ I Mandags jordeedes paa Østerlindet Kirkegaard paa

Besteregnet af døde Forpagter Jensen paa Rygaard under almindelig For Deltagelse fra hans mange Venner og Bekjendte. I Følget fra Rygaard til Kirken paa en Række Vogne af henved 80, og et Antal Mand og Kvinder af henimod 400 fulgte den fære af døde til Graven. Foruden hans mange Venner i Omegnen her, var der modt mange Bekjendte og ansete Mand langvejs fra. Greve Brodenhus-Schaaf paa Gram, af hvem Jensen har haft Gaarden Rygaard i Forpagtning i henved 27 Aar, var ogsaa i Følget tilligemed Sviger sønnen, Greve Sponned. I Rygaards store Have, der for det meste er anlagt og beplantet af Jensen selv, stod Kisten henfattet paa den store Græsplane, pyntet med en Uendelighed af Kranse. Blandt de mangfoldige smukke Kranse var der en stor Palmekrans med en bred hvid Sløjfe, paa hvis ene Flig stod „Den nordtyske Landsforsoring“ og paa den anden den afdødes Naavn og Dødsdag, fremt af den nordtyske Landsforsoring, hvis Raadformand og et af dens virksomste Medlemmer han har været i flere Aar. En Sølvrans var skænket af Mælleleverandørerne til hans Centrifuge-Mejeri.

En forelsket Høne. I et fransk Tidsskrift meddeles følgende: En Storslebren, hvis Forældre holdt Fjertræk, plejede at vise sig overmaade venlig mod en Høne af Houdon Racen. Han gav den Brød og andre Kæfkerbidstener hver Morgen, og lidt efter lidt fik Hønen den Vane at følge efter ham i Parken. Naar de var komne til en bestemt Bæk, satte Drengen sig der og Hønen hoppede op og satte sig ved hans Side. Den unge Mand rejste nylig bort for at gaa i Stole, og da Hønen fik den Vane, den behøvede, kunde man ikke tænke, at den skulde laane ham. I de første Dage gik alt godt, men da Hønen mærkede, at han ikke kom tilbage, blev den greben af dyb Sorg. I det Værelse, som Drengen havde bebodt, opholdt den sig flere Timer; derpaa gik den hen til Bækken og lagde sig der med Hovedet under Vingen og nægtede at tage Føde til sig. Førgjæves har man budt den de lækreste Søger, den vil ikke smage paa dem, og det ser ud til at være Hønen faste forsat at sulte sig ihjel.

Politik i S. Dur. Salig Skomagermester Salicath Sørensen sen. sab sidste Septemberdag sent studerende sin sidste Seniorsgåde.

Som Sønnes, Serevin Sebastian — salig Sofannas sidste Sendelse — stod følgende syv Stykker søde Citroner, stansker Senoren spørgende: „Sørgeligt, skuffede saa sidste Stridelse sætter Sindene saa synkende stemt, siden sidste Statsraader stormedes — templede som store Stærrelser. Skal Stangs Statsraader staa frænger stemt, saa skal Sørensen sen. sige Staten: „Saa store Summer skal selben ses sendte Selmer, Schweigaard, Everdrup.“

Siden sidste Statsomvæltning særderes samtlige synlige Strænge, som Statsmagterne søgte staafætte, skal som sidste supplerende Spaadom siges: „Stang staa, saalange Stortingets stotkonervative Stol isjønner Stemmningens slaaende sifre Slag, saa Situationen sidste Strag skal syngende sige: Sov Stang, sov sødt!“

Et Kofastykke. Fra Jassy berettes: For tre Uger siden holdt et Kofatregiment Mansore i Nærheden af Kieff. For at vise sin overordnede, haad hans Regiment formaaede, faldt Dersiljantanten paa den 3de at lade hele sit Regiment somme gennem Dnieper. Da der kunde være nogle, som ikke kunde svømme, bad han dem om at blive tilbage; thi Floden var her 720 Meter bred, og den løber med en Hurtighed af tre Fod i Sekundet. Dog ingen vilde blive tilbage, og man saa derfor Obersten og alle Officerer i Spidsen for Regimentet at svømme over Floden og stille sig op paa den anden Side, uden at der kom en eneste til Skade.

Det nye Krudt. En Gensjænger i Alperne klager over den nye Opsindelse af det røgrige og knaldsø Krudt. Gensjængerne vilde ikke blive fortraktede af Knaldet og derfor lade sig rolig skyde ned. Jægerne kan ikke finde Viltpoen ved Hjælp af Røgen og Lyden, og Vilshypet vil derfor tage Overhaand. Om nogle saa Aar, fortsætter han sin Klage, vil Alpernes største Bryd, Gensjængerne, forsvinde fra Jordens Overflade.

Har Du nogen sinde forsogt Dr. Peters KURIKO? Det er den bedste Familien-Medicin i vor Tid og burde findes i enhver Familie. Tilskriv Dr. P. Fahrsney, 393 Dgden Ave., Chicago.

BANK-ABDELING.

St. Paul Nationalbank.
— Efterfølger til —
Howard County Bank,
St. Paul, Nebraska.
Autoriseret Kapital: \$200,000. — Udbetalt Kapital: \$50,000.

Geo. E. Lean, A. E. Cady, C. C. Hanson,
President, Vicepr., Assist. Kassører.
INTERNATIONAL BANK,
DANNEBROG, NEBR.
Almindelig Bankforretning udføres.

BANK OF DANNEBROG
— Dannebrog, Nebraska —
Udfører almindelig Bankforretning.
Korrespondenter: American Exchange National Bank, Omaha National Bank, Citizens National Bank, GRAND ISLAND, NEBR.

Citizens National Bank,
Grundkapital: \$50,000.
— ST. PAUL, NEBRASKA —
En almindelig Bankforretning udføres.
Rente betales paa deponerede Summer.

Forste National Bank.
— St. Paul, Nebraska —
Autoriseret Kapital: \$250,000. — Beholdning og Overskud: \$60,000.

J. LANGS
HARDWARE FORRETNING
FARWELL, HOWARD COUNTY, NEBRASKA,
omfatter et komplet og godt Udvalg i JERNVARENER i alle Brancher; BLIKTØJ af god Fabrikat; BARB WIRE

Et fortrinligt Udvalg i Køge- og Varme-Stoves anbefales.
Alle mine Varer er af bedste Kvalitet, og Prisene fornuftige med ethvert andet Hus paa Egnen. Landsmand, giv mig en Prøve. J. Laug.

DR. N. ROSENBERG,
41 E. Clark Street, Chicago, Ill.
Kroniske Sygdomme, Kvindesygdomme, Private Sygdomme,
Et fortrinligt Udvalg i Køge- og Varme-Stoves anbefales.